

FORTUNE BOISGOBEY

ΤΟ ΚΟΜΜΕΝΟ ΧΕΡΙ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

[Συνέχεια]

Ὁ Ἰασπίνος, ὅστις παρετῆρει ὑπόπτως ὄλα του τὰ κινήματα, παρ' ὀλίγον ν' ἀφήσῃ κραυγὴν τρόμου ἰδὼν τὸ τελευταῖον τοῦτο. Ταυτοχρόνως ὅμως τιναχμὸς ἰσχυρὸς ἐκλόνησε τὸν βραχίονά του· ἐλησμόνησεν εὐθὺς τὰ πάντα· ὁ πρὸς τὴν τέχνην ἔρωσ ὑπερίσχυσε ἐπὶ τῆς πολιτικῆς ἔχθρας. Ὁ Ἰασπίνος ἀνέσυρε τὸ ἀγκιστρον καὶ ἔδειξε μεθ' ὑπερηφανίας πρὸς τὸν Λουβοᾶ εὐμεγέθη κυπρίνον, ὅστις μετὰ τινὰς προσπαθείας ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν δεικνύων εἰς τὰς πρώτας ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου τὴν ἐπάργυρον κοιλίαν του καὶ τὰ ἐρυθρομέλανα πτεροῦγιά του.

— Ὡ, τί ὠραῖον ψάρι! εἶπεν ὁ Λουβοᾶ, γοητευμένος ἐκ τοῦ θριάμβου τοῦ Ἰασπίνου, διότι ἐπόθει νὰ τὸν κάμῃ νὰ ὀμιλήσῃ, ἡ δὲ χαρὰ λύει τὴν γλῶσσαν καὶ ἀποσφραγίζει τὴν καρδίαν. Ἐπίσθην ὡς πρὸς τὴν ἀλειάν, θὰ ψαρεύσω κ' ἐγώ.

Καὶ ἐκάθησε παρὰ τὸν ἀββά, ὅστις δὲν εἰζέυρε τί νὰ θαυμάσῃ περισσώτερον τὸν ἰχθὺν ἢ τὸν ὑπουργόν.

Ἄλλ' ὁ Λουβοᾶ δὲν εἶχε μεταβῆ ἐκεῖ διὰ ν' ἀποτείνῃ φιλοφρονήσεις πρὸς τὸν Ἰασπίνον καὶ δὲν ἐκάθησεν ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς χλόης πλησίον του διὰ νὰ ὀμιλήσῃ ἐπὶ πολὺ περὶ τῆς δι' ἀγκίστρου ἀλειίας.

Ὁ Ἰασπίνος ἀφ' ἑτέρου δὲν ὑπερηφανεύετο καὶ πολὺ, διότι εἶχεν ἀποκτήσει νέον προσήλυτον εἰς τὴν ἀλειάν. Ὁσφ μᾶλλον ἐφαίνετο περιποιητικὸς ὁ Λουβοᾶ, τὸσφ μᾶλλον ὁ ἀββάς ἐδυσπίστει.

— Εἶμαι βέβαιος, ἐπανάλαθεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἐξακολουθεῖτε νὰ μνησικακῆτε ἐναντίον μου, κύριε Ἰασπίνε.

— Ὡ, Ἐξοχώτατε!... τί λέγετε!...

— Καὶ ὅτι δὲν ἐννοήσατε τὴν αἰτίαν τῆς ὀργῆς μου ἐν Βαλενσιένῃ.

— Ὡ, Ἐξοχώτατε, οἱ μικροὶ οὐδέποτε ἐξετάζουν τὰ διανοήματα τῶν μεγάλων.

— Ἡ ἀπάντησις εἶνε ὠραία· ἀλλὰ σεῖς δὲν εἴσθε ἄνθρωπος νὰ μὴ ἐξετάζετε.

— Οὐδέποτε, Ἐξοχώτατε.

— Εἰζεύρετε, κύριε Ἰασπίνε, ὅτι ὀλίγον ἔλειψε νὰ μὲ κάμειτε νὰ συγχισθῶ μετὰ τὴν κυρίαν Μαιντενῶν; Ποτὲ δὲν ἤθελα σὰς συγχωρήσει διὰ τοῦτο. Πῶς! εἴσθε φίλος στενός μετὰ τὴν κυρίαν μαρκησίαν καὶ δὲν μοῦ τὸ λέγετε; Εὐτυχῶς ὅπου τὸ ἐγνώριζαν οἱ ἄλλοι, κύριε Ἰασπίνε, προσέθηκεν ὁ ὑπουργός προσηλῶν ἐπὶ τοῦ ταλαιπώρου ἀββά βλέμμα ἐξ ἐκείνων δι' ὧν ἠρεύνα τὴν ἄβυσσον τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας, εὐτυχῶς εἶνε γνωστὰ τὰ αἴτια τῆς φιλίας σας...

Ὁ Ἰασπίνος ἐλησμόνησε πρὸς στιγμὴν τὸ ἀγκιστρὸν του διὰ νὰ παρατηρήσῃ καὶ τὸν Λουβοᾶ.

— Ἐνεκὰ τούτου, ἐξηκολούθησεν ὁ Λουβοᾶ, ἀντὶ νὰ αἰσθάνωμαι καθ' ὑμῶν ἐχθροπάθειαν, ἀπεναντίας αἰσθάνωμαι πρὸς ὑμᾶς μεγάλην ὑπόληψιν, τὴν ὁποίαν θὰ σὰς ἐκδηλώσω εἰς πρώτην εὐκαιρίαν.

Ἐπεται συνέχεια.

Ὁ κύριος ἦτο μόνος, ὥστε ἡ κυρία δὲν εἶχεν ἐγκαταλείψει τὸ θεωρεῖον· ἔφυγε δὲ ἵνα μὴ πλέον ἐπανέλθῃ εἰς τὸ θέατρον, διότι ἀπερχόμενος ἔδωκεν εἰς τὸν ἱματιοφύλακα τὴν ἀμοιβὴν του. Ἐκεῖνος δὲν ἐπρόσεξεν εἰς τὸν Μάξιμον, ἀλλ' ὁ Μάξιμος τὸν ἐξήταζε προσεκτικὰ καὶ τῷ ἐφάνη, ὅτι δὲν ἦτο ἡ πρώτη φορά, καθ' ἣν ἔβλεπε τὴν φυσιογνωμίαν αὐτῆν: πρόσωπον ὀστεῶδες καὶ κίτρινον ὡς περγαμνῆ, τοὺς ἐρυθρότριχας μακροὺς μύστακας του καὶ τὰς ἀκανθῶδεις ὀφρῦς.

Ὁ ἀγνωστος ἀπῆλθεν, ἐνῶ ὁ Μάξιμος ἔλεγε καταμετρῶν αὐτὸν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν.

— Μὰ ποῦ 'στὸ διάβολο τὸν συνήτησα; Ἀδύνατον νὰ ἐνθυμηθῶ. Τὸ ἴδιο μοῦ κάνει. Ἡ γυναῖκα ἔμεινε καὶ τὴν ποῦ δὲν τὴν φυλάττει κανεὶς, θὰ φανῇ.

Δὲν ἔχει καμμιά αἰτία νὰ κρυφθῇ, δὲν ἤξεύρει πῶς ἔχω τὸ βραχιόλι της.

Καὶ ἔσπευσε νὰ καταλάβῃ πάλιν τὸ κάθισμά του μέσφ τῶν γενικῶν ἀποδοκιμασιῶν, ὅτε αἴφνης ἀνεμνήσθη.

— Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ὁμοιάζει καταπληκτικὰ μετὰ τὸν κέρβερον ποῦ μοῦ ἔκλεισε κατὰμουτρα σήμερα τὸ πρῶτ' ἡν πόρτα τοῦ μικροῦ μεγάρου τῆς ὁδοῦ Ζουφροᾶ· ἂν ἦνε αὐτὸς θὰ ἦνε πολὺ παράξενον καὶ περὶ παράξενον ἀκόμη ἂν ἡ γυναῖκα... τέλος θὰ δούμε.

Ὅτε ἐκάθησεν εἶδε τὴν Βέρθαν Βερριε δεικνύουσα αὐτῷ διὰ τοῦ δακτύλου τὸ θεωρεῖον τοῦ προσκηναίου, ὡσεὶ λέγουσα: Πήγαινε λοιπὸν τὴν ποῦ ἔφυγεν ὁ ἄλλος. Τί περιμένεις;

Ἐπεστράφη ζωηρῶς καὶ δὲν ἐδυνήθη νὰ κρατήσῃ ἐπιφώνημα θαυμασμοῦ, εἰς τὸ ὅποιον ἀπήντησαν οὐτε παρατεταμένα.

Ἐπὶ τοῦ ἐρείσματος τοῦ θεωρείου ἐπεφάνη ἐν πλήρει φωτὶ ἡ καλλονὴ τοῦ σκέτιου.

Δὲν ἤθελε νὰ πιστεύσῃ τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ ὅμως ἦτο ἐκείνη. Ἡ μελαγχροινὴ αὐτὴ μετὰ τὸ χρυσιζόν δέρμα δὲν εἶχε τὴν ὁμοίαν της, ἦτο δὲ ἐκ τῶν γυναικῶν ἐκείνων, τὰς ὁποίας δὲν λησμονεῖ κανεὶς καὶ ἂν ἀπαξ ἔτι τὰς ἴδει.

Ταύτην δ' ἐπέμενε νὰ δεικνύῃ εἰς τὴν ἰδιοκτητρίαν τοῦ βραχιολίου καὶ ἡ Βέρθα.

— Ἀδύνατον, εἶπεν ὁ Μάξιμος ἔκπληκτος, ἡ Βέρθα ἐτρελάθηκε. Ἡ κλέπτρια εἶνε κουλοχέρα καὶ αὐτὴ ἔχει δύο χέρια, ἐκτὸς ἂν τὸ ἕνα εἶνε τεχνητό... ἡ χειρουργικὴ ἔχει κάνει τόσας προόδους σήμερα... μὰ οὔτε... μετὰ τὸ ἀριστερὸ της ἀερίζεται μετὰ τόσην εὐκολίαν... καὶ ἔπειτα τὴν ποῦ θὰ τὸ ἐξετάσω καὶ ἀπὸ κοντὰ, γιατί θὰ πάγω νὰ τὴν ἰδῶ καὶ τὸ γρηγορότερο μάλιστα. Ἄν με ἰδῇ, θὰ τὸ στρίψῃ... δὲν ἔκανα καλὰ νὰ ἔλθω μέσα... ἀλλὰ

καὶ ἀπὸ δῶ ἂν κἀνὴ πῶς φεύγει θὰ εἶμαι πρὶν ἀπ' αὐτὴν εἰς τὸν διάδρομον.

Ἡ μελαγχροινὴ οὐδὲ κἂν ἐφαίνετο ὑποπτεύουσα ὅτι ὁ συνοδός της τοῦ σκέτιου ἦτο ἐκεῖ.

Ἐφόρει μελανὴν ἐσθῆτα ἐξ ὀλοσηρικοῦ κοσμουμένην ἐκ μελανοῦ ἐπίσης τουλίου καὶ γαγατῶν. Ὀλίγα κοσμήματα: δύο μεγάλους μαργαρίτας εἰς τὰ ὠτία καὶ ἕνα ἀδάμαντα ὑπερμεγέθη ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ.

Καὶ ὅμως ἡ ἀπλότης αὐτῆ ἐδεικνυεν ὅτι ἡ μελαγχροινὴ εἶχε μὲν καλλιαισθησίαν, ἀλλ' ὅτι καὶ πολλὰ ἐξοδεύοντο πρὸς κόσμον της.

Δὲν ἐφαίνετο ἀπασχολουμένη εἰς τοὺς ὑποκριτάς, ἀλλὰ διὰ τῶν διόπτρων της ἐξήταζε τοὺς θεατάς, καὶ ὅτε ἐφθασεν εἰς τὸ ἀπέναντι αὐτῆς θεωρεῖον τοῦ προσκηναίου, ἡ Βέρθα Βερριε ἠγέρθη ἵνα κἀλλιον δυνηθῇ νὰ χαιρετίσῃ.

Εἰς τὸν χαιρετισμὸν ὅμως δὲν ἀπήντησε καὶ ἡ μελαγχροινὴ τοῦ σκέτιου.

— Διάβολο, ἐσκέφθη ὁ Μάξιμος, κάμνει πῶς δὲν τὴν γνωρίζει. Φαίνεται δὲν τῆς ἀρέσει ἡ συντροφιά της. Ὅταν με δῇ καὶ μὲνα, τότε νὰ δούμε τί θὰ συμβῇ. Ἡ φυσιογνωμία μου θὰ τῆς φέρῃ εἰς τὸν νοῦν ἀναμνήσεις, τὰς ὁποίας δὲν θέλει νὰ ἔχῃ ἀνανεοῦσα τὴν γνωριμίαν μας.

Αὐτὴν τὴν στιγμὴν πρέπει λοιπὸν νὰ ἦμαι ἔτοιμος, διὰ νὰ μὴ τὴν χάσω.

Ἡ μελαγχροινὴ ἐξηκολούθει νὰ ἐπιθεωρῇ τὴν αἴθουσαν, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑποκριτῶν τις ἐκίνησεν αἴφνης τὸν γέλωτα τῶν ἀκροατῶν καὶ τότε ἀπέθεσεν αὐτῇ τὰς διόπτρας, ἵνα ἴδῃ διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ κοινόν, ὅποτε τὸ βλέμμα της ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ Μάξιμου. Ἐπέστη ἡ κρίσιμος στιγμὴ, ἀλλὰ τὰ πράγματα δὲν συνέβησαν ὡς προσμάντευσεν ὁ Μάξιμος.

Ἡ κυρία Σερζᾶν ὑπεκλήθη ἐλαφρῶς καὶ τῷ ἐμεδίασε πολυσήμαντον. Ἐπρεπε καὶ ἐκεῖνος νὰ μειδιάσῃ καὶ ἐνῶ ἐπεδείκνυε τὸ χαριέστερον μειδιάμά του, ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν:

— Καλὰ! τὰ κατάλαβα. Θέλει νὰ μοῦ πάρῃ τὸ βραχιόλι. Μοῦ τὸ ζήτησε τὴν πρώτην φορά εἰς τὸ μπουλβάρ Μαλέρμο· θέλει τὴν ποῦ ἐπαναλάβῃ τὴν πρώτην ἀπόπειραν, καὶ τῆς φινεται καλὴ ἡ περὶστασις, ἀφοῦ ὁ κύριός της δὲν εἶνε ἐκεῖ. Δὲν ἔξεύρει ὅτι ἐγὼ γνωρίζω πῶς τὸ βραχιόλι εἶνε δικό της ἢ καμμιάς φίλης της. Ἄνθρωπος καλὰ πληροφορημένος βέβαια δὲν ἀναγκάζεται ποτὲ νὰ πληρώσῃ τὰ ἔξοδα τῆς μάχης.

Τὸ μειδιάμα ἐπηκολούθησε πρόσκλησις διὰ τῆς κεφαλῆς ὑποχρεωτικώτατη. Ἀδύνατον ν' ἀρνηθῇ τις. Ἡ κυρία προσεκάλει τὸν Μάξιμον νὰ ἔλθῃ καὶ τὴν συναντήσῃ καὶ ἐκεῖνος δὲν ἐπερίμενε νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ πρόσκλησις.

— Ἄ! κυρία ἡ δεσποινὶς Σερζᾶν, ἐψιθύρισε, θέλεις ἀμέσως ν' ἀρχίσῃς τὴν πολιορκίαν τῆς ἀσθενοῦς μου καρδίας. Καλὰ, θὰ δῆς λοιπὸν ὅτι γνωρίζω νὰ ὑπερασπίζωμαι καὶ ὅτι ἡ προσβολὴ θὰ σοῦ κοστίσῃ ἀκριβῶς.

Ἡγέρθη καὶ ἔσπευσε θαρραλέως πρὸς τὴν θύραν.

Οἱ παρ' αὐτὸν θεαταὶ ἤγειραν καὶ πάλιν, ἀλλὰ νῦν σοβαρώτερα καὶ ἰσχυρότερα παράπονα. Καὶ οἱ λοιποὶ θεαταὶ, ἂν καὶ ἀδιάφοροι, συνκνεμίσθησαν μετὰ τῶν πρώτων. Ὁ Μάξιμος ἐβάδιζε διὰ τῶν ποδῶν τῶν θεατῶν. Οἱ ὑποκριταὶ ἔπαυσαν πρὸς στιγμὴν. Πανταχόθεν ἤκούοντο φωναί: Ἔξω! ἔξω! καὶ παρ' ὀλίγων οἱ κλητῆρες νὰ τὸν ἀπαγάγωσιν.

Ὁ ἀπαθὴς ἀνεψιὸς τοῦ κυρίου Δορζέρ ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του, μὴ προσέχων εἰς τὰς ἀπειλὰς ἢ τὰ παράπονα, ἀλλ' ἤρκειτο χαμηλοφώνως νὰ λέγῃ εἰς τοὺς μᾶλλον δυσηρεστημένους:

— Ἄν δὲν σὰς ἀρκεῖ ἡ συγγνώμη, τὴν ὁποῖαν σὰς ζητῶ, ἔμπορῶ νὰ σὰς δώσω καὶ τὴν διεύθυνσίν μου.

Ἐπὶ τέλους ἀπῆλθε χωρὶς νὰ συμβῆ τι σπουδαιότερον.

Μόνον προτοῦ ἀπέλθῃ ἤκουσε τὸν σαρκαστικὸν γέλωτα τῆς Δελφίνης καὶ εἶδε χειρονομίαν τῆς Βέρθας, ὡσεὶ εὐλογίαν θεατρικὴν.

Ἐξῆλθε καὶ ἡ ἐπιστάτρια τῶν θεωρειῶν τοῦ ἡνοιξεν εὖρε τὴν ὠραίαν μελαγχροινὴν βεβουλισμένην ἐν τῇ ἡμίφωτι.

— Ἐπὶ τέλους σὰς ἐπανεύρηκα, εἶπεν αὕτη εἰς τὸν νεοεθόντα, ὅστις ἔλαβε τὴν χειρὰ τῆς καὶ ἔσφιξεν ἵνα βεβαιωθῇ ὅτι αὕτη δὲν ἦτο ξυλίνη.

— Μ' ἐζητοῦσατε λοιπὸν; ἠρώτησεν οὗτος εὐθύμως. Καὶ ἐγὼ ὑπέθετα ὅτι ἐγὼ σὰς ἐζητοῦσα.

— Δηλαδὴ ἐζητοῦσεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον. Ἀφοῦ λοιπὸν ἡ τύχη μὰς ἦνωσεν ἄς ὁμιλήσωμεν. Μοῦ φαίνεται πῶς ἔχομεν πολλὰ νὰ ποῦμε.

— Ἡ μᾶλλον ἔχω νὰ σὰς μαλώσω. Μὲ ἐπεριπαίξατε ὅταν μοῦ ὠρκίσθητε πῶς ἐφεύγατε ἀπὸ τὸ Παρίσι διὰ δεκαπέντε ἡμέρας.

— Καὶ ὅμως εἶχατε τὴν ἀδιακρισίαν, μολονότι σὰς τὸ ἀπηγόρευσα, νὰ κτυπᾶτε σήμερα τὸ πρῶτὴ τὴν θύραν τῆς ὁδοῦ Ζουφροᾶ.

— Τὸ ξεύρετε;

— Πῶς! ἂν τὸ ξεύρω! Ἐξ κίτιός σας ἔπαθα σήμερα μία τρομερὰ σκηνή. Εἶμαι ἄρρωστη ἀκόμη.

— Ἀλήθεια; Μοῦ φαίνεται πῶς σας εἶδα σήμερα κατὰ τὰς τρεῖς εἰς τὴν λίμνην τοῦ δάσους τῆς Βουλώνης.

— Εἶνε ἡ διασκεδάσις μου. Ἀλλὰ ἀφοῦ με εἶδατε, διατί δὲν μοῦ ὠμιλήσατε;

— Ἐπειδὴ δὲν ἤμουν μόνος.

— Καὶ αὐτὸ σημαίνει, ὑποθέτω, ὅτι εἴσθε μὲ κάποιαν γυναῖκα.

— Καὶ σεῖς μόλις πρὸ ὀλίγου εἴσθε μὲ κάποιον ἄνδρα.

— Δυστυχῶς, ναί.

— Πῶς, δυστυχῶς! Δὲν σας εὐχαριστεῖ λοιπὸν αὐτὸς ὁ κύριος;

— Ἀπ' ἐναντίας μὲ δυσχερεστεῖ πολὺ.

— Διατί λοιπὸν τὸν ὑποφέρετε;

— Ἐπειδὴ εἶμαι ἀναγκασμένη.

— Εἶνε σύζυγός σας;

— Ἄμπα, ὄχι. Δὲν θὰ συγκατατεθῶ

νὰ τὸν ὑπανδρευθῶ καὶ ἂν ἀκόμη μοῦ ἐδίδεν ὅλα τὰ ἑκατομμύρια ποῦ ἔχει.

— Μὰ λοιπὸν διατί, ἀφοῦ δὲν εἶνε σύζυγός σας, σὰς ἐπιβάλλεται;

Ἡ κυρία μόλις συνέσχε τὸν γέλωτα καὶ εἶπε κρύπτουσα τὸ πρόσωπον ὑπὸ τὸ ἀνεμιστήριόν της:

— Σοβαρῶς μ' ἐρωτᾶτε;

— Σοβαρώτατα.

— Τὸ βράδου λοιπὸν ποῦ μ' ἐσυνοδεύσατε μὲ πῆρατε γιὰ γυναῖκα τῆς καλῆς τάξεως;

— Ἐτσι τοῦλάχιστον ἐφαίνεσθε ἀπὸ τὴν γλώσσαν καὶ τοὺς τρόπους. Ἐπειτα δὲ καὶ σεῖς μοῦ τὸ εἶπατε καὶ δὲν εἶχα αἰτίαν νὰ μὴ τὸ πιστεύσω.

— Αὐτὸ εἶνε πολὺ κολακευτικὸν διὰ μὲ, ἀλλὰ ὁμολογήσατε ὅτι τὴν ἀγνοοῦσατε ποῦ νὰ βασισθῆτε.

— Ὁμολογῶ ὅτι πρὸ ὀλίγου μία κυρία ποῦ εἶν' ἐκεῖ ἀντικρῦ μας, μοῦ ἔλεγεν ὅτι ἐδειπνήσε μαζύ σας εἰς ἕνα ἐστιατήριον ἕνα βράδου, ἀλλὰ ὑποθέτω ὅτι εἶνε ψεῦδος.

— Καθόλου, ἀληθέστατον μάλιστα.

— Ἀλήθεια λοιπὸν ὅτι ἐκεῖνο τὸ βράδου εἴσθε μὲ κάποιον ξένον, ἀλλὰ ὄχι μὲ τὸν ἴδιον, ποῦ εἴσθε ἀπόψε, καθὼς μοῦ εἶπε καὶ ἡ Βέρθα Βερριέ;

— Ἡ Βέρθα Βερριέ ἔχει δίκαιον. Ὁ ἄλλος ἔφυγε τὴν ἐπαύριον ἀμέσως τοῦ δείπνου.

— Διαβόλε! ἀνεκράζεν εὐθύμως ὁ Μάξιμος, αὐτὸ θὰ πῆ εἰλικρίνεια. Καὶ ἡ Βέρθα ἐπίσης δὲν καυχᾶται ἐπὶ πίστει. Ἀπορῶ δὲ διατί προσεποιήθητε ὅτι δὲν τὴν γνωρίζετε.

— Ἄ! μὲ συγχωρεῖτε, ἀγαπητὴ κύριε... κύριε. Μοῦ εἶπατε τ' ὄνομά σας προχθές, ἀλλὰ σὰς ὁμολογῶ ὅτι τὸ ἐλησμόνησα ἐντελῶς.

— Μάξιμος Δορζέρ.

— Λοιπὸν, φίλτατε κύριε Μάξιμε, μάθετε ὅτι ἂν μὲ ἤρεσε νὰ ἐξέλθω τῆς τάξεώς μου, εἰς ἣν ἀνετράφη, δὲν μὲ ἀρέσει ὅμως νὰ συναναστρέφωμαι μὲ γυναῖκας, ποῦ ἐγεννήθησαν εἰς τὰ θεωρεῖα. Ὑπέφερα τὴν συντροφίαν τῆς ἕνα βράδου, καὶ κατὰ τύχην, καὶ ὁμολογῶ μάλιστα ὅτι μὲ διεσκεδάσεν, ἀλλὰ δὲν ἔχω διόλου ἐπιθυμίαν νὰ ἐξακολουθῶ σχέσεις μὲ αὐτὴν καὶ τὰς ὁμοίας της.

— Ὅστε δὲν εἴσθε τῆς αὐτῆς τάξεως μὲ αὐτὰς τὰς τυχοδιωκτρίδας;

— Ὅχι, ἀλλ' οὔτε ὁμοιάζομεν καθόλου τὸ πλάτος τῆς ἐννοίας. Παραδείγματός χάριν, εἰς τὸ σκέτιν, ἦλθα χωρὶς νὰ ἔχω κακὸν εἰς τὸν νοῦν μου, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ παγοδρομήσω. Καὶ εὐρέθη ἐκεῖ ἕνας ἄεργός, ὁ ὅποιος ἠθέλησε καὶ καλὰ νὰ μὲ κατακτήσῃ.

— Καὶ ἡ προσπάθειά του δὲν ἐπέτυχε, εἶπε γελῶν ὁ Μάξιμος. Τὸν ἀφήκατε εἰς τὰ χεῖρα τοῦ λουτροῦ, καὶ ἂν δὲν τοῦ ἤρχετο εἰς τὸν νοῦν νὰ ἐλθῇ ἀπόψε ἐδῶ, δὲν ἤθελε σας ξαναῖδῃ.

— Ὅχι, ἀλλ' οὔτε ὁμοιάζομεν καθόλου τὸ πλάτος τῆς ἐννοίας. Παραδείγματός χάριν, εἰς τὸ σκέτιν, ἦλθα χωρὶς νὰ ἔχω κακὸν εἰς τὸν νοῦν μου, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ παγοδρομήσω. Καὶ εὐρέθη ἐκεῖ ἕνας ἄεργός, ὁ ὅποιος ἠθέλησε καὶ καλὰ νὰ μὲ κατακτήσῃ.

— Καὶ ἡ προσπάθειά του δὲν ἐπέτυχε, εἶπε γελῶν ὁ Μάξιμος. Τὸν ἀφήκατε εἰς τὰ χεῖρα τοῦ λουτροῦ, καὶ ἂν δὲν τοῦ ἤρχετο εἰς τὸν νοῦν νὰ ἐλθῇ ἀπόψε ἐδῶ, δὲν ἤθελε σας ξαναῖδῃ.

— Καὶ ἡ προσπάθειά του δὲν ἐπέτυχε, εἶπε γελῶν ὁ Μάξιμος. Τὸν ἀφήκατε εἰς τὰ χεῖρα τοῦ λουτροῦ, καὶ ἂν δὲν τοῦ ἤρχετο εἰς τὸν νοῦν νὰ ἐλθῇ ἀπόψε ἐδῶ, δὲν ἤθελε σας ξαναῖδῃ.

— Ὅχι, ἀλλ' οὔτε ὁμοιάζομεν καθόλου τὸ πλάτος τῆς ἐννοίας. Παραδείγματός χάριν, εἰς τὸ σκέτιν, ἦλθα χωρὶς νὰ ἔχω κακὸν εἰς τὸν νοῦν μου, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ παγοδρομήσω. Καὶ εὐρέθη ἐκεῖ ἕνας ἄεργός, ὁ ὅποιος ἠθέλησε καὶ καλὰ νὰ μὲ κατακτήσῃ.

— Καὶ διατί αὐταὶ αἱ δεκαπέντε ἡμέραι;

— Ἐπειδὴ ἐγνωρίζω ὅτι ὁ κύριός μου ἤθελεν ἀναχωρήσει.

— Ἄν μοῦ τὸ ἐλέγατε, δὲν θὰ ἤμουν τόσο ἀνόητος νὰ ἔλθω καὶ σας ζητήσω ἔτσι γρήγορα.

— Καὶ πρὸς μεγαλειτέραν ἀτυχίαν, σας ὑπεδέχθη ἐκεῖνος.

— Ναί, ἐξηκολούθησα κάπως νὰ τὸν γνωρίσω ἐδῶ. Τὸ πρῶτὴ τὸν ἐπῆρα γιὰ θυρωρὸν σας.

— Ἀλήθεια! Νόστιμον κί' αὐτό, ἀλλὰ φυσικόν. Εἶνε φρικῶδες.

— Καὶ ζηλότυπος, καθὼς φαίνεται.

— Φοβερά.

— Καὶ ὅμως θὰ μὲ εἶδεν ἀπόψε, πῶς ἀνεχώρησε;

— Δὲν θὰ σας εἶδε. Μόνον ἐμὲ βλέπει καὶ μὲ ἀφήκε μόνον καὶ μόνον, ἐπειδὴ ἔχει ἕνα πάθος ἰσχυρότερον ἀπὸ τὴν ζηλοτυπίαν, τοῦ χαρτοπαιγνίου. Δὲν φαντάζεσθε πόσον εὐλογῶ τὴν ντάμα πικά, ἐπειδὴ χάριν αὐτῆς μὲ ἀφήνει συχνὰ μόνον. Καὶ ἀπόψε εἰς τὰς δέκα εἶνε προσεκλημένος εἰς ἕνα μεγάλο χαρτοπαιγνίον καὶ δι' αὐτὸ μὲ ἀφήκεν εἰς τὰς ἐνεάμισυ.

— Καὶ θὰ λείπῃ ὡς αὔριον;

— Πιθανόν, ἀλλὰ καὶ δὲν τὸν ἐμπιστεύομαι πολὺ πολὺ. Τυχαίνει πολλάκις φοραὶς νὰ κερδήσῃ μεγάλο ποσὸν καὶ νὰ τὸ κόβῃ λάσπη. Εἶνε φιλάργυρος.

— Βλέπω ὅτι δὲν τοῦ λείπει τίποτε διὰ νὰ τὸν ἀποστρέψετε.

— Καὶ ἐξ ὅλης μου καρδίας, φίλτατε. Τὸν ὑποφέρω, διότι λείπει πολὺ συχνὰ. Ζητῶ ὅμως νὰ ἐπιτύχω τὴν ἀνεξαρτησίαν μου καὶ τοῦτο μόνον διὰ τοῦ πλοῦτου γίνεται. Εἶμαι πλουσίος. Καὶ αὐταὶ τῆς ἡμέρας θὰ χωρισθῶ ἀπὸ τὸν ἄγγυρόν μου.

— Εἶνε Ρώσος, δὲν εἶν' ἔτσι;

— Δὲν εἰξεύρω καὶ οὔτε φροντίζω κἂν νὰ μάθω. Ὑποθέτω ὅμως ὅτι ἐγεννήθη εἰς τὰ Καρπάθια, διότι ἔχει τοὺς τρόπους ἀρκούδας.

— Οἱ γείτονες τῆς ὁδοῦ Ζουφροᾶ μοῦ εἶπαν ὅτι δὲν δέχεται κανένα καὶ ὅτι ζῆ μὲ προμηθείας.

— Ἀξιόλογα! λοιπὸν ἐρωτήσατε τοὺς γείτονας. Αὕτη μόνον ἡ ἀδιακρισία σας ἔλειπε. Ἐπὶ τέλους ὅμως θὰ μοῦ πῆτε διατί ἐνασχολεῖσθε τόσῳ περὶ τῆς ζωῆς τὴν ὁποῖαν διαίχθη;

— Ὅχι, ἀλλ' οὔτε ὁμοιάζομεν καθόλου τὸ πλάτος τῆς ἐννοίας. Παραδείγματός χάριν, εἰς τὸ σκέτιν, ἦλθα χωρὶς νὰ ἔχω κακὸν εἰς τὸν νοῦν μου, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ παγοδρομήσω. Καὶ εὐρέθη ἐκεῖ ἕνας ἄεργός, ὁ ὅποιος ἠθέλησε καὶ καλὰ νὰ μὲ κατακτήσῃ.

— Ὅχι, ἀλλ' οὔτε ὁμοιάζομεν καθόλου τὸ πλάτος τῆς ἐννοίας. Παραδείγματός χάριν, εἰς τὸ σκέτιν, ἦλθα χωρὶς νὰ ἔχω κακὸν εἰς τὸν νοῦν μου, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ παγοδρομήσω. Καὶ εὐρέθη ἐκεῖ ἕνας ἄεργός, ὁ ὅποιος ἠθέλησε καὶ καλὰ νὰ μὲ κατακτήσῃ.

— Ὅχι, ἀλλ' οὔτε ὁμοιάζομεν καθόλου τὸ πλάτος τῆς ἐννοίας. Παραδείγματός χάριν, εἰς τὸ σκέτιν, ἦλθα χωρὶς νὰ ἔχω κακὸν εἰς τὸν νοῦν μου, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ παγοδρομήσω. Καὶ εὐρέθη ἐκεῖ ἕνας ἄεργός, ὁ ὅποιος ἠθέλησε καὶ καλὰ νὰ μὲ κατακτήσῃ.

— Ὅχι, ἀλλ' οὔτε ὁμοιάζομεν καθόλου τὸ πλάτος τῆς ἐννοίας. Παραδείγματός χάριν, εἰς τὸ σκέτιν, ἦλθα χωρὶς νὰ ἔχω κακὸν εἰς τὸν νοῦν μου, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ παγοδρομήσω. Καὶ εὐρέθη ἐκεῖ ἕνας ἄεργός, ὁ ὅποιος ἠθέλησε καὶ καλὰ νὰ μὲ κατακτήσῃ.

— Ὅχι, ἀλλ' οὔτε ὁμοιάζομεν καθόλου τὸ πλάτος τῆς ἐννοίας. Παραδείγματός χάριν, εἰς τὸ σκέτιν, ἦλθα χωρὶς νὰ ἔχω κακὸν εἰς τὸν νοῦν μου, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ παγοδρομήσω. Καὶ εὐρέθη ἐκεῖ ἕνας ἄεργός, ὁ ὅποιος ἠθέλησε καὶ καλὰ νὰ μὲ κατακτήσῃ.

— Ὅχι, ἀλλ' οὔτε ὁμοιάζομεν καθόλου τὸ πλάτος τῆς ἐννοίας. Παραδείγματός χάριν, εἰς τὸ σκέτιν, ἦλθα χωρὶς νὰ ἔχω κακὸν εἰς τὸν νοῦν μου, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ παγοδρομήσω. Καὶ εὐρέθη ἐκεῖ ἕνας ἄεργός, ὁ ὅποιος ἠθέλησε καὶ καλὰ νὰ μὲ κατακτήσῃ.

— Ὅχι, ἀλλ' οὔτε ὁμοιάζομεν καθόλου τὸ πλάτος τῆς ἐννοίας. Παραδείγματός χάριν, εἰς τὸ σκέτιν, ἦλθα χωρὶς νὰ ἔχω κακὸν εἰς τὸν νοῦν μου, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ παγοδρομήσω. Καὶ εὐρέθη ἐκεῖ ἕνας ἄεργός, ὁ ὅποιος ἠθέλησε καὶ καλὰ νὰ μὲ κατακτήσῃ.

— Ὅχι, ἀλλ' οὔτε ὁμοιάζομεν καθόλου τὸ πλάτος τῆς ἐννοίας. Παραδείγματός χάριν, εἰς τὸ σκέτιν, ἦλθα χωρὶς νὰ ἔχω κακὸν εἰς τὸν νοῦν μου, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ παγοδρομήσω. Καὶ εὐρέθη ἐκεῖ ἕνας ἄεργός, ὁ ὅποιος ἠθέλησε καὶ καλὰ νὰ μὲ κατακτήσῃ.

Ἐπεται συνέχεια.

Αἰσώπου